

หน่วยที่ 3

การล้อมบ๊

การทำงานกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.1

เตรียมพร้อมสำหรับ ความร่วมมือ

ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐท้องถิ่นและเยาวชนเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในการสร้างชุมชนที่เข้มแข็งและเป็นประชาธิปไตย ประสบการณ์ได้ชี้ให้เห็นถึงความท้าทายในความร่วมมือดังกล่าวอยู่บ้าง แต่เราก็ได้เห็นตัวอย่างมากมายของการที่ผู้เล่นในพื้นที่ที่ฝ่ายต่าง ๆ มาทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วม

กลุ่มต่าง ๆ จะร่วมมือกันในกรณีที่พวกเขามีความสนใจคล้ายคลึงกันและเล็งเห็นประโยชน์จากการทำงานด้วยกัน ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องมองหาประเด็นความสนใจร่วมระหว่างหน่วยงานรัฐท้องถิ่นและเยาวชนหรือองค์กรเยาวชน ตามหลักการแล้ว หุ่นส่วนทุกรายควรสื่อสารความต้องการและเป้าหมายของตนอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาเพื่อตกลงพื้นฐานสำหรับความร่วมมือต่อไป ในกรณีที่กลุ่มมีเป้าหมายขัดกัน กลุ่มจะต้องแก้ไขปัญหานั้นโดยเร็วที่สุด มิเช่นนั้น มันอาจไปเป็นอุปสรรคขัดขวางความร่วมมือในภายหลังได้

เรามีหลากหลายวิธีการในการระบุความสนใจของแต่ละฝ่าย บางชุมชนอาจจัดการประชุมเพื่อให้หุ่นส่วนพูดคุยแลกเปลี่ยนประเด็นกัน บางชุมชนอาจมอบหน้าที่ดังกล่าวให้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ลำดับความสำคัญและนโยบายของชุมชนและองค์กร โดยพิจารณารายงานและเอกสารทางการเมืองอื่น ๆ หรือเพื่อวิเคราะห์การดำเนินการและโครงการประกอบ

ตัวอย่างความสนใจของเยาวชนในการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ได้แก่

- ยกกระดับสถานการณืของเยาวชนในชุมชนให้ดีขึ้น
- มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงชุมชนท้องถิ่นในทางที่ดีขึ้น
- เป็นตัวแทนเยาวชนในกระบวนการตัดสินใจ
- มีบทบาทในการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายท้องถิ่น
- ให้ความคิดเห็นของตนถูกรับฟัง
- เข้าถึงทรัพยากร
- ได้รับโอกาสใหม่ ๆ ในชีวิต
- รู้จักคนใหม่ ๆ
- เข้าถึงเครือข่ายต่าง ๆ
- ใช้ศักยภาพ พหุสวรศ์ และทักษะที่มี
- ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์
- เก็บเกี่ยวประสบการณ์ใหม่ ๆ

ตัวอย่างความสนใจของหน่วยงานรัฐท้องถิ่นในการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ได้แก่

- มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงชุมชนท้องถิ่นในทางที่ดีขึ้น
- ระบุความต้องการของเยาวชนได้อย่างแม่นยำมากขึ้น
- พัฒนาการบริการสำหรับเยาวชน
- ยกกระดับสถานการณืเยาวชนในบริบทท้องถิ่น
- ป้องกันปัญหาทางสังคม
- ปฏิบัติตามแผนและลำดับความสำคัญทางการเมือง
- สร้างความเป็นเจ้าของต่อการตัดสินใจในหมู่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจนั้น ๆ
- ได้รับความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอและความคิดของตัวเอง
- เตรียมพร้อมเยาวชนสำหรับความรับผิดชอบในอนาคต (เช่น ในด้านการบริหารจัดการชุมชน)
- มีตัวตนเป็นที่มองเห็นในบริบทท้องถิ่น
- สร้างภาพจำที่ดีของหน่วยงานรัฐท้องถิ่นต่อชุมชน
- เหตุผลทางการเมือง (เช่น ได้รับการเลือกตั้งในสมัยหน้า)

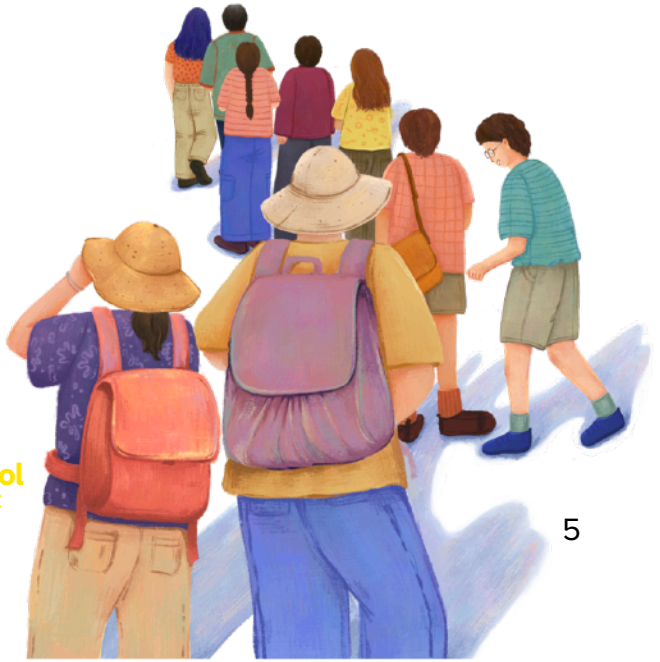
ตัวอย่างความสนใจของภาคประชาสังคมในการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่น ๆ ได้แก่

- พัฒนาศักยภาพของเยาวชน
- แก้ปัญหาที่ชุมชนกับเผชิญ
- สื่อสารความต้องการที่อยากให้พัฒนา
- ร่วมลงมือลงแรงในการพัฒนาชุมชนตนเอง
- มีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น
- มีส่วนร่วมต่อการกำหนดปรับเปลี่ยนนโยบาย กฎ วัฒนธรรม ของท้องถิ่นที่มีผลต่อชุมชน
- ต้องการความช่วยเหลือปรับปรุงหรือสร้างสรรค์พื้นที่
- ให้มีการบริการที่สอดคล้องกับกลุ่มที่หลากหลายวัย
- การส่งเสริมทางเศรษฐกิจ โอกาสสร้างรายได้ หรือ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นต่าง ๆ

เมื่อทุกฝ่ายได้ปรึกษาหารือเกี่ยวกับความสนใจของแต่ละภาคส่วนที่มีต่อประเด็นการทำงานร่วมกันได้แล้ว ทุกคนภาคส่วนร่วมกันกำหนดรูปแบบและรายละเอียดของความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นในฐานะหุ้นส่วนการทำงาน ความร่วมมืออาจเกิดขึ้นได้ในประเด็นและในระดับที่หลากหลาย บางชุมชนสร้างการทำงานอย่างเป็นหุ้นส่วนขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะในท้องถิ่น (เช่น การเข้าถึงวัฒนธรรมที่จำกัด) หรือเพื่อนำนโยบายหนึ่ง ๆ ไปปฏิบัติ (เช่น นโยบายท้องถิ่นในการปราบปรามแอลกอฮอล์และยาเสพติด) บางชุมชนอาจพัฒนาความร่วมมือในระดับการตัดสินใจ เพื่อให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมการประชุมของราชการในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา หรือความร่วมมือในระดับสุดท้ายคือระดับผลลัพธ์ของการเจรจาเพื่อตอบสนองความต้องการและผลประโยชน์ของแต่ละฝ่าย ดังนั้น แม้ว่าความร่วมมือระหว่างผู้เล่นในท้องถิ่นจะเป็นได้หลายรูปแบบ แต่เป้าหมายหลักยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง นั่นก็คือ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนที่เข้มแข็งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนท้องถิ่น

ช่วงทบทวน

1. คุณมีความสนใจใต้อะไรบ้างให้คุณเริ่มมองหาความร่วมมือกับผู้อื่น? (หากคุณเป็นตัวแทนองค์กร ความร่วมมือในที่นี้อาจเป็นความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐท้องถิ่น หรือกลับกัน)
2. ความสนใจของหน่วยงานรัฐท้องถิ่นและเยาวชนอาจขัดกันในกรณีใดบ้าง? คุณเคยอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นหรือไม่? และคุณทำอย่างไร?
3. ประเด็นความร่วมมือใด ที่น่าจะมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่นของคุณมากที่สุด? เพราะอะไร?

3.2

ความร่วมมือในด้าน การตัดสินใจ โมเดลการ ปรึกษาหารือ

การปรึกษาหารือเป็นกลไกหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ คำนิยามของการปรึกษาหารือมีหลากหลาย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบที่ใช้ เป้าหมายที่ต้องการบรรลุ และการจัดสรรอำนาจในกลุ่ม เป็นต้น เราอาจอธิบายการปรึกษาหารือกับเยาวชนว่าเป็นวิธีในการรวบรวมความคิดเห็นและมุมมองของพวกเขา หรือการได้รับความเห็นเกี่ยวกับการกระทำหรือข้อเสนอที่ส่งผลกระทบต่อตัวพวกเขา การปรึกษาหารืออย่างมีความหมายเป็นกระบวนการสองทาง และเกิดขึ้นในขณะที่ผู้ที่ถูกขอคำปรึกษายังสามารถปรับเปลี่ยนผลลัพธ์สุดท้ายหรือสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปได้อยู่

การปรึกษาหารือถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้ใหญ่มีอำนาจสุดท้ายในการตัดสินใจ ซึ่งหมายความว่า แม้เยาวชนจะมีโอกาสในการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น แต่สุดท้ายผู้ใหญ่ก็มีอำนาจกำหนดว่า ความคิดของเด็กนั้นจะถูกนำไปใช้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

นักปฏิบัติและนักวิจัยมีการถกเถียงกันมาอย่างยาวนานเกี่ยวกับประโยชน์และข้อจำกัดของการปรึกษาหารือ มีการตั้งคำถามถึงวิธีที่เหมาะสมในการให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในกิจการสาธารณะ โดยได้ชื่อว่า การปรึกษาหารือในบางบริบทมีความเสี่ยงในการจัดการมีส่วนร่วมแบบ “พอเป็นพิธี” เท่านั้น

ช่วงทบทวน

1. คุณเคยมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือหรือไม่? ในบริบทใด?
2. คุณคิดว่า เยาวชนควรได้รับการปรึกษาหารือในการตัดสินใจเรื่องสาธารณะหรือไม่? เพราะเหตุใด?
3. คุณเห็นด้วยกับข้อความนี้หรือไม่ “การขอความเห็นของเยาวชนในประเด็นที่จริงจังนั้นเหมือนกับการบังคับให้เยาวชนต้องเล่นบทยากเป็นผู้ใหญ่ขณะยังไม่พร้อม”? เพราะอะไร? โปรดอธิบายมุมมองของคุณ

กระบวนการปรึกษาหารือควรจะต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักการดังต่อไปนี้

- **ผู้ใหญ่เข้าใจความสำคัญและประโยชน์ของการปรึกษาหารือกับเยาวชน**

การปรึกษาหารือควรถูกจัดหรือดำเนินการโดยผู้ที่เชื่อมั่นในคุณค่าของความร่วมมือรูปแบบนี้ และทราบถึงประโยชน์และข้อจำกัดของมัน มิเช่นนั้น กระบวนการทั้งหมดจะเป็นไปแบบ “พอเป็นพิธี” เท่านั้น

- **เยาวชนต้องได้รับการส่งเสริมให้สามารถมีส่วนร่วมได้**

เยาวชนมีศักยภาพและพรสวรรค์มากมาย แต่อาจยังขาดความรู้หรือทักษะในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย ผู้ใหญ่มีหน้าที่ในการรับประกันว่า เยาวชนจะได้รับการเสริมศักยภาพและความรู้และทักษะในด้านนี้

- **เยาวชนมีส่วนร่วมในการเตรียมและดำเนินการ
ปรึกษาหารือ**

เยาวชนสามารถรับผิดชอบและมีบทบาทตลอดทั้งกระบวนการปรึกษาหารือ การกระทำดังกล่าวจะช่วยให้เยาวชนรู้สึก “เป็นเจ้าของ” การตัดสินใจที่เกิดขึ้น และได้รับประสบการณ์ที่มีค่าในการทำงานกับหลักการประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นด้านต่าง ๆ

- **การปรึกษาหารือมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับใน
หมู่ผู้เข้าร่วม**

เยาวชนควรทราบว่าทำไมจึงต้องมีการจัดการปรึกษาหารือขึ้น และการปรึกษาหารือนี้จะนำไปสู่ผลลัพธ์อะไร และผลลัพธ์ดังกล่าวมีส่วนในการกำหนดการตัดสินใจสุดท้ายมากน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เยาวชนมีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลและเป็นไปได้จริง

- **เยาวชนได้รับทราบที่ กระบวนการปรึกษาหารือทั้งหมด
ทำงานอย่างไร**

การสร้างกระบวนการปรึกษาหารือมีหลายวิธี เยาวชนต้องทราบว่า กระบวนการปรึกษาหารือที่ตนกำลังข้องเกี่ยวกับอยู่นั้นอยู่ในขั้นตอนใด และยังมีเหลือขั้นตอนใดอีก

- **เยาวชนควรได้รับการปรึกษาหารืออย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะ
เป็นไปได้ในกระบวนการตัดสินใจ**

การปรึกษาหารือควรมีเป้าหมายเพื่อรับฟังเสียงของเยาวชนต่อข้อเสนอหรือการตัดสินใจที่กระทบต่อชีวิตพวกเขา และเพื่อปรับปรุงข้อเสนอให้สอดคล้องกับความต้องการและมุมมองของเยาวชน หากกระบวนการปรึกษาหารือเกิดขึ้นในการตัดสินใจขั้นสุดท้าย เยาวชนจะไม่มีโอกาสในการร่วมกำหนดรายละเอียดสุดท้ายของข้อเสนอดังกล่าว ดังนั้นเยาวชนควรมีส่วนร่วมปรึกษาหารือตั้งแต่การเริ่มสร้างข้อเสนอไปจนถึงการตัดสินใจขั้นสุดท้าย

- **เลือกระเบียบวิธีที่ถูกต้อง**

ระเบียบวิธีในการปรึกษาหารือควรเหมาะสมกับวัย ภูมิหลัง ระดับการศึกษา ฯลฯ ของเยาวชนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การให้กระบวนการที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับเยาวชนมาช่วยจึงอาจมีประโยชน์ในการรับประกันว่า เนื้อหาจะถูกนำเสนอในลักษณะที่ทำให้เยาวชนเข้าใจได้ง่าย และรู้สึกสนใจใช้งาน

- **ข้อเสนอแนะของเยาวชนได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง**

การปรึกษาหารือไม่ควรถูกจัดขึ้นหากผลลัพธ์จะปรากฏอยู่เพียงแคในเอกสาร ผลลัพธ์จำเป็นต้องถูกวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนเพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการนำไปใช้ การปรึกษาหารือกับเยาวชนในท้องถิ่นอาจนำไปสู่ความคิดและความคิดเห็นที่มีค่าและเป็นประโยชน์ต่อผู้จัดการปรึกษาหารือ บางชุมชนจะเชิญตัวแทนระดับอาวุโสจากหน่วยงานราชการท้องถิ่นมาเข้าร่วมกระบวนการ เพื่อรับประกันว่า ผลลัพธ์จะไปถึงระดับสูงสุด นักปฏิบัติที่ทำงานด้านนี้ระบุว่า ‘เยาวชนต้องการหลักฐานที่เป็นที่ประจักษ์เพื่อแสดงให้เห็นว่า ความเห็นของตนได้ถูกรับไปใช้แล้ว’ ดังนั้น การนำข้อเสนอของเยาวชนอย่างน้อยส่วนใดส่วนหนึ่งไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญ การกระทำเช่นนี้จะช่วยรับประกันว่า เยาวชนจะมีส่วนร่วมในความคิดริเริ่มที่คล้ายคลึงกันนี้ต่อไปในอนาคต

- **จัดสรรเวลาเพียงพอสำหรับการปรึกษาหารือ**

การปรึกษาหารือเป็นกระบวนการที่ใช้เวลา เพราะจำเป็นต้องมีการเตรียมการและให้เวลาแก่เยาวชนในการแสดงความคิดเห็นอย่างเพียงพอ ดังนั้น ระยะเวลาสำหรับกระบวนการปรึกษาหารือทั้งหมดควรถูกวางแผนเป็นอย่างดีเพื่อให้ผู้จัดได้รับความเห็นที่มีความหมาย หากเยาวชนต้องการเวลาเพิ่มเติมในการตกลงความคิด เยาวชนก็ควรได้รับโอกาสนั้น

- **การปรึกษาหารือถูกจัดขึ้นในเวลาที่เหมาะสมกับเยาวชน และในสถานที่ที่เยาวชนเข้าถึงได้**
เวลาและสถานที่ในการปรึกษาหารือมีบทบาทที่สำคัญต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน หากสถานที่นั้นยากที่จะเข้าถึง ผู้จัดควรจัดรถรับส่งหรือสนับสนุนค่าเดินทาง หรือในบางกรณี อาจจัดการปรึกษาหารือในสถานที่มากกว่าหนึ่งแห่ง เพื่อให้เยาวชนจำนวนมากขึ้นมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น
- **การปรึกษาหารือถูกจัดในสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เยาวชนมีส่วนร่วม**
แม้ว่าประเด็นที่เยาวชนพูดคุยจะมีความสำคัญในระดับสูงสุด แต่การสร้างเงื่อนไขที่เอื้อให้เยาวชนรู้สึกสบายใจและปลอดภัยในการแบ่งปันความคิดเห็นก็ยังคงมีความจำเป็น บางองค์กรพยายามจัดการปรึกษาหารือในสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นทางการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
- **เยาวชนได้รับทราบเกี่ยวกับผลการปรึกษาหารือ**
แม้ว่าการปรึกษาหารือจะผ่านไปสักระยะแล้ว แต่เยาวชนก็ยังมีสิทธิได้รับทราบเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการปรึกษาหารือ นั้น และทราบว่า ความเห็นของตนถูกนำไปสร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง (โดยเฉพาะในการปรับเปลี่ยนข้อเสนอหรือการตัดสินใจ)
- **มุมมองและความเห็นของเยาวชนได้รับการเคารพและให้ค่า**
เยาวชนไม่เพียงต้องการมีส่วนร่วมและแบ่งปันความเห็นเท่านั้น พวกเขายังต้องการทราบว่า บทบาทของพวกเขามีความสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่น การประกาศว่าจะเคารพความเห็นของเยาวชนนั้นยังไม่เพียงพอ ผู้จัดจะต้องแสดงให้เห็นให้เยาวชนเห็นโดยการจดบันทึกข้อมูลที่ได้รับ เพื่อที่จะนำความคิดเห็นของเยาวชนไปนำเสนอต่อฝ่ายอื่น ๆ ได้อย่างถูก

ต้องแม่นยำ พร้อมหลีกเลี่ยงคำพูดที่ด้อยค่าเด็ก เช่น “เด็กพวกนี้จะไปรู้อะไรเกี่ยวกับการใช้ชีวิต” เป็นต้น

- **บทบาทของเยาวชนได้รับการยอมรับและมองเห็น**
การยอมรับบทบาทของเยาวชนเปรียบเสมือนการกล่าวคำขอบคุณพวกเขาและส่งเสริมให้พวกเขามีบทบาทต่อไปในอนาคต วิธีการในการแสดงการยอมรับมีหลายวิธี ยกตัวอย่างเช่น
- **เผยแพร่บทความหรือรายงานในสื่อท้องถิ่นหรือภูมิภาค (หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุ ฯลฯ)**
- **มอบประกาศนียบัตร**
- **ให้จดหมายรับรอง**
- **ส่งจดหมายขอบคุณ**
- **สนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปรึกษาหารือ**
- **จัดอาหารบริการ**
- **ให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อยติดตัว**
- **เชิญไปงานสังสรรค์ต่าง ๆ**
- **เชิญไปร่วมงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือปรึกษาหารือในระดับท้องถิ่น**

ช่วงทบทวน

1. คุณคิดว่า หลักการในการปรึกษาหารือข้อใดมีความสำคัญมากที่สุด? เพราะเหตุใด?
2. อะไรจะทำให้กระบวนการปรึกษาหารือน่าดึงดูดสำหรับเยาวชนได้มากขึ้น?
3. คุณคิดเห็นอย่างไรกับการให้เงินค่าขนมเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่เยาวชนที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ?
4. คุณมีหลักการอื่น ๆ ที่อยากจะเพิ่มเข้าไปในรายการข้างต้นหรือไม่?

การจัดการปรึกษาหารือมีหลากหลายวิธี การปรึกษาหารือทางตรง เป็นการทำงานกับเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหนึ่ง ๆ โดยตรง โดยมีรูปแบบดังนี้

- จัดการประชุมหรือกิจกรรมปรึกษาหารือที่ให้เยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นหรือข้อเสนอนั้น ๆ มากขึ้น และแสดงความคิดเห็น
- จัดการประชุมปรึกษาหารือกับกลุ่มเยาวชนที่ดูมองข้าม
- จัดกิจกรรมปรึกษาหารือในพื้นที่โรงเรียน
- ขอความคิดเห็นผ่านอีเมล จดหมาย เรียงความ ฯลฯ
- ขอความคิดเห็นผ่านการประดิษฐ์ผลงานศิลปะ อาทิ ภาพวาด รูปปั้น กลอน ฯลฯ
- การสัมภาษณ์เดี่ยวหรือกลุ่ม
- แบบสอบถามหรือแบบสำรวจแบบให้กรอกด้วยตนเอง
- การขอประชามติหรือการสำรวจความเห็น (โพล)
- ระบบรับฟังความคิดเห็นและ/หรือเรื่องร้องเรียน
- เวทีชุมชน คือ กลุ่มจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์หนึ่ง ๆ ที่มาพบปะกัน อย่างสม่ำเสมอเพื่อแลกเปลี่ยนและวิเคราะห์ประเด็น แผน และข้อเสนอต่าง ๆ

อย่างไรก็ดี ในบางกรณีนั้น การปรึกษาหารือทางอ้อมอาจมีความเหมาะสมมากกว่า เช่น ในกรณีที่ผู้จัดขาดทรัพยากร หรือกลุ่มเยาวชนมีจำนวนมากทำให้ไม่สามารถเข้าถึงได้ทุกคน การจัดการปรึกษาหารือทางอ้อมอาจทำได้ดังนี้

● **ปรึกษาหารือกับกลุ่มตัวแทน**

ตามหลักการแล้ว ตัวเยาวชนเองควรเป็นผู้เลือกเองว่าใครจะเป็นตัวแทนพวกเขาในการปรึกษาหารือแต่ละครั้ง แต่ในความเป็นจริง การทำเช่นนั้นมักไม่ง่าย ดังนั้น เมื่อไขข้อสงสัยที่สุดสำหรับการทำงานกับตัวแทน คือ กลุ่มดังกล่าวต้องเป็นตัวแทนของประชากรเยาวชนท้องถิ่น และถูกตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการปรึกษาหารือเท่านั้น

● **เวทีเยาวชน**

เวทีเยาวชนเป็นเวทีของเยาวชนที่เป็นตัวแทนของชุมชน ๑ แห่งในภาพรวม กลุ่มดังกล่าวมักมีขนาดใหญ่ และสมาชิกกลุ่มมีโอกาสในการมาพบปะกันเป็นประจำ (ปกติปีละสองครั้ง) เพื่อแบ่งปันความคิดเห็นและมุมมองเกี่ยวกับประเด็นที่กระทบต่อเยาวชนในชุมชน

● **ปรึกษาหารือกับกลุ่มตัวแทนที่มีอยู่แล้ว**

เยาวชนเลือกตัวแทนไปนั่งในสภาและคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองเยาวชนในพื้นที่ เพื่อแบ่งปันมุมมองและให้ความเห็นแก่เยาวชนทุกคนในชุมชน

● **สร้างกระบวนการสนทนากลุ่ม**

การสนทนากลุ่มมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้จัดมีข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ น้อย ข้อมูลจะถูกรวบรวมจากการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่ม โดยมีผู้ดำเนินรายการที่ช่วยทำให้กระบวนการสนทนาไหลในลักษณะเหมือนกับการสัมภาษณ์กลุ่มรูปแบบหนึ่ง

● **ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญ**

ผู้เชี่ยวชาญได้แก่เยาวชนที่ได้พัฒนาความเชี่ยวชาญในประเด็นหนึ่ง ๆ เยาวชนเหล่านี้อาจถูกขอคำปรึกษาหากพวกเขาข้อมูลเชิงลึกที่มีประโยชน์ในประเด็นนั้น ๆ ส่วนตัวพวกเขาเองก็เป็นตัวแทนเยาวชนอีกด้านหนึ่งด้วย

● **คณะลูกขุนพลเมืองเยาวชน**

คณะลูกขุนนี้ประกอบด้วยเยาวชน 6 ถึง 20 คนที่ถูกเรียกมารวมตัวกันเพื่อตัดสินประเด็นหรือข้อเสนอที่สำคัญ โดยคณะลูกขุนอาจสืบพยานหรือรับฟังหลักฐานได้เช่นเดียวกับการพิจารณาคดีในศาลจริง ๆ

— ช่วงทบทวน

1. คุณเห็นประโยชน์และข้อจำกัดของการปรึกษาหารือทางตรงและทางอ้อมอย่างไรบ้าง?
2. กรุณาให้ตัวอย่างของสิ่งหรือคำถามที่สัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นที่คุณเป็นตัวแทน ที่สามารถนำไปใช้ในการปรึกษาหารือทางตรงกับเยาวชนได้
3. กรุณาให้ตัวอย่างของสิ่งหรือคำถามที่สัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นที่คุณเป็นตัวแทน ที่สามารถนำไปใช้ในการปรึกษาหารือทางอ้อมกับเยาวชนได้

3.3

ความร่วมมือในกระบวนการ ตัดสินใจรูปแบบอื่น ๆ

การสร้างการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนยังเป็นไปได้ในรูปแบบอื่น ๆ อีก ชุมชนน่าจะสามารถหารูปแบบที่เหมาะสมใด ๆ สักรูปแบบหนึ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งตัวอย่างความร่วมมืออื่น ๆ มีดังนี้

- **โครงการและความคิดริเริ่มทั่วไป**

บางครั้งเจ้าหน้าที่รัฐท้องถิ่นอาจเชิญชวนองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นนั้น ๆ มาเข้าร่วมความคิดริเริ่มหรือโครงการของตน ในลักษณะการทำงานรูปแบบนี้นั้น หน่วยงานรัฐท้องถิ่นยังมีอำนาจในการควบคุมความคิดริเริ่มทั้งหมดอยู่ แต่จะให้องค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนเพื่อขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญหรือใช้ความรู้ประสบการณ์ และโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว ความร่วมมือรูปแบบนี้เป็นการใช้ต้นทุนความเชี่ยวชาญของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีในท้องถิ่นมาแก้ปัญหาของท้องถิ่นเอง

- **การให้ทุนสนับสนุนเชิงโครงสร้าง**

งบประมาณท้องถิ่นสามารถนำไปใช้กับสิ่งที่เรียกว่า “การให้ทุนสนับสนุนเชิงโครงสร้าง” สำหรับองค์กรเยาวชน โดยการสนับสนุนทางการเงินประเภทนี้จะไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายในโครงการและกิจกรรม แต่ครอบคลุมต้นทุนเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กรรายวัน ต้นทุนในการจ้างงาน หรือต้นทุนด้านธุรการ เป็นต้น การให้ทุนสนับสนุนเชิงโครงสร้างมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อองค์กรเยาวชนที่มีประสบการณ์ในการระดมทุนน้อย รวมถึงกลุ่มหรือองค์กรเยาวชนอย่างไม่เป็นทางการที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำดูแลด้านระดมทุน

● ระบบให้เงินทุน

องค์กรยังอาจได้รับการสนับสนุนทางการเงินสำหรับกิจกรรมและโครงการจากหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น แม้ว่ากิจกรรมเหล่านี้จะมีการวางแผนและการดำเนินงานที่เป็นอิสระจากหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐ แต่หากกิจกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับประเด็นที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญก็จะสามารถขอการสนับสนุนได้ อย่างไรก็ตาม หลายฝ่ายมีการถกเถียงกันว่า โครงการและกิจกรรมเหล่านี้อาจถือว่ามีความอิสระอย่างแท้จริงได้มากน้อยเพียงใด เนื่องจากเฉพาะกิจกรรมที่สอดคล้องกับวาระทางการเมืองของหน่วยงานรัฐท้องถิ่นเท่านั้นที่ได้รับเงินทุน

● ความร่วมมือรูปแบบอื่นๆ

- การแลกเปลี่ยนข้อมูล (เกี่ยวกับความคิดริเริ่ม แผน พัฒนาการ ฯลฯ)
- การตั้งคณะที่ปรึกษาพร้อมที่ประกอบด้วยหน่วยงานรัฐและเอกชนที่ทำงานในประเด็นต่างๆ
- การเชิญตัวแทนจากฝ่ายอื่น ๆ มาเข้าร่วมการประชุม การพูดคุย แลกเปลี่ยน ฯลฯ

— ช่วงทบทวน

1. ชุมชนท้องถิ่นหรือภูมิภาคของคุณมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐท้องถิ่น องค์กรเยาวชน และตัวเยาวชนในรูปแบบใด?
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือดังกล่าวถูกเผยแพร่อย่างไร?
3. ใครคือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในความร่วมมือดังกล่าว? คุณมีความสัมพันธ์กับแต่ละกลุ่มอย่างไร?
4. องค์กร/สถาบันของคุณมีความสนใจในการทำงานร่วมกับหุ้นส่วนอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่นหรือไม่? เพราะเหตุใด?

